EVOE

16:e ÅRGÅNGEN, november 2010

"En krogsväng med Bellman", ett arrangemang av PB-Seniorn med underhållande och sakkunnig ledning av Brr Sten Magnus Petri (med lutan) och Reinhold Järpling (utanför bilden). Läs mer på sid 3.

i detta nummer bland annat:

Stormästaren har ordet sid 2
Tack och farväl Broder Esso sid 4
Par Bricoles luta sid 5
Inbjudan Barbarahögtid 2010 sid 6-7
Vår teaterbitne greve von Fersen sid 8
Borås PB 150 år sid 10

PERIODISK MEDLEMSINFORMATION NR 2/2010 • 16:e årgången • Ansvarig utgivare: Åke Pilotti • Redaktör: Janne Skårstedt • Manusstopp nästa nr: 14 mars 2011
Fotografer i detta nr: Sven Elliot, Lars Jonsteg, Janne Skårstedt.

Stor-Mästaren har ordet

Som Broder i Par Bricole får man glädjas åt fantastiska grader och högtidsdagar i goda vänners lag.

Tyvärr drabbas vi dock även av verkligt tråkiga händelser. En sådan var att vi mitt i sommaren nåddes av det sorgliga budet att vår varmt avhållne Stor-Mästare emeritus Sven Olof Forselius avlidit. Även om vi hade förstått att sannolikheten för att SO skulle kunna bli frisk igen var liten så kändes det mycket svårt att denne elegante, omtänksamme och högt vördade mentor till oss Styrande hade lagt av sig banden för gott.

Under de tretton år jag var SCM och under ett flertal resor till våra dotterloger då jag fick praktisera som DSM i vardande lärde jag känna SO riktigt nära, törs jag säga. Ett bestående minne var hans underfundiga humor. Den visade han ofta prov på, till exempel i de många tal han höll på temat Stockholmiana, vilka vi skämtsamt benämnde ”Gata upp och gata ner”.

SO tillhörde i många år tennisens elitskikt i såväl Sverige som i Europa, och senare var han både VD för Frimärkshuset och ägare av facktidskriften Nordisk Filateli. I dessa roller hade han rest genom hela Sverige och skaffat sig ett stort kontaktnät och kunde därför berätta anekdoter från snart sagt varje samhälle vi passerade när vi reste.

Jag skulle vilja illustrera SO:s humor med två händelser han berättade för mig. En del Bröder har säkert hört dem tidigare, men jag vill ändå upprepa dem här så att övriga Bröder kan få ta del av dem.

Jag ger alltså Stor-Mästaren emeritus Sven Olof Forselius sista ordet.

Vid ett tillfälle passerade vi Gripenberg som är Sveriges största träslott och ligger i Tranås kommun. Då kom SO att tänka på belgaren René Berlingin som bodde i slottet Chateau du Pachi i La Hestre. Han ägde på 1970-talet det berömda tre skilling banco-frimärket, som då var värderat till en million dollar. SO arrangerade 1974 en internationell frimärksutställning i Mässhallarna och hade fått tillstånd att av monsieur Berlingin låna ”den gula ankungen” som han själv kallade det unika frimärket.

Utrikeskorrespondenten Sven Åman ansågs vara både känd och lämplig för det viktiga uppdraget att åka och hämta dyrgripen. Sven kunde emellertid inte hitta sitt pass varför en för belgaren totalt okänd person i all hast skickades dit. Han hette Thomas Zetterberg och var chef för Göteborgsfilialen av Frimärkshuset. Ett mycket nervöst sändebud stod vid informationsdisken på flygplatsen i Bryssel när monsieur Berlingin kom fram och sa: ”Hej, är det du som är Thomas? Kul att träffas.” Han vecklade upp sin dagstidning, tog fram frimärket som var instoppat i ett vanligt, öppet kuvert och lämnade över det utan att begära någon legitimation. Han lämnade även en slarvigt skriven lapp till SO på vilken det stod: ”Lämna tillbaka märket till mina medarbetare i Vaduz när ni är klara, men det är ingen brådska”. Sedan gick han.

Ett nu än mer nervöst sändebud transporterade frimärket till utställningen, där en pansarglasförsedd monter hade satts upp på en lös vägg. Omgivningen var bevakad av beväpnade vakter med för ändamålet särskilt tränade schäferhundar. Utställningen blev en stor succé. Kungen var där och hördes säga ”Jag tycker det ser lite visset ut”. När utställningen var klar efter 14 dagar bjöd SO alla medarbetare på middag på ett hotell bredvid Mässan under det att allting revs. Under middagen frågade SO helt en passant: ”Vem tog hand om frimärket?” Alla frös till is och satt lamslagna som på en kopia av da Vincis Nattvarden. Man hade glömt frimärket! Samtliga middagsgäster rusade i panik tillbaka till Mässan, där nästan alla montrar och väggar var demonterade, vakter och schäfrar borta och detsamma gällde pansarglasmontern. Frimärkets vägg var dock en av de få som var kvar och där hängde det berömda frimärket helt naket uppsatt på en pappbakgrund. Flera av dem som var med kan berätta att situationen var fullständigt förfärligt fasansfull. SO tog det dock lika lugnt som han alltid gjorde i sådana situationer. Han tog ned frimärket med en pincett, vilket faktiskt några hundra andra personer skulle ha kunnat göra helt obemärkt, lade det i plånboken och återvände, säkert flera år äldre, till middagen.

En annan anekdot som SO berättade är den om hans klocka, en nästan 50 år gammal äkta Rolex Oyster. Det som gjorde att han började berätta om detta var att vi passerade Hunneberg, varpå han, helt Par Bricole, kopplade ”ur-berget” till uret och så var han inne på historien.

Efter över 40 år började klockan gå fel, varför SO uppsökte en berömd urafför i Stockholm och bad dem rucka den. Expediten uttryckte sin stora förtjusning över dyrgripen och sade att då gör vi även en rengöring av själva verket. Då SO på frågan om vad det skulle kosta fick svaret 6 000 tyckte han det var väl dyrt. Expediten påpekade då att sådana priser borde väl han som Rolex-innehavare vara bekant med från tidigare rengöringar av klockan. Då SO genmälde att han aldrig gjort någon service blev expediten mycket upprörd å hela urmakarskråets vägnar över denna försumlighet. ”Byter ni inte olja i er bil heller?” fräste han ilsket. ”Det är klart att oljan åldras och stelnar om inte klockan rengörs och då går den självklart allt långsammare med tiden”. ”Javisst” sa SO, ”men det är inte det som är problemet. Klockan går för fort”.

Undra på att man i SO:s sällskap gärna valde att åka i 2:a klass mjölktåg för att förlänga restiden! Vi saknar Broder SO mycket men kommer för alltid att minnas hans värdiga stil och vänliga omtanke, egenskaper som kommer att förbli ett signum för hans Stor-Mästargärning.

Er tillgivne Stor-Mästare Åke Pilotti

Sammanträdesdagar våren 2011

Lördag 15 jan	Stora Konseljen	Lördag 5 febr	Grad X	Lördag 9 april	Grad IV
Onsdag 2 febr	Prövning, Grad X	Lördag 12 mars	Grad II	Lördag 14 maj	Vårhögtidsdag, Grad VII, Årsmöte

”En krogsväng med Bellman”

Vid Västerlånggatan 45 låg Källaren Rostock där Mollberg fick på pälsen för sina åsikter om Polens delning 1773 som vi hör i Epistel 45(!).

PB-Senioren vänder sig till de Bröder som kan disponera sin dag och gärna fyller den med kulturella och trivsamma upplevelser. Livskamraten, eller någon annan är alltid välkommen. Det brukar bli tre-fyra aktiviteter per säsong/halvår. Här ger vi två exempel.

PB-Senioren genomförde Br Reinhold Järplings Bellmanvandring första gången i april i år. Eftersom det kom dubbelt så många anmälningar som det fanns platser till (i Den Gyldene Fredens Bellmanvåning) blev det repris den 14 september. Bejublad Bellmansångare var vid båda tillällena var Br Sten Magnus Petri.

Promenaden förde oss under ca en timme genom gränderna i Gamla Stan med inspirerande tal och lysande sång och lutspel vid ett antal adresser med referenser i Bellmans diktning.
Då cirkeln var sluten intog vi en lika välsmakande som riklig lunch i Den Gyldene Fredens Bellmanvåning – med mera sång av Br Sten Magnus.

red.

Senioren i Sörmland

Br Mårten Levin tog emot PB-Seniorerna i sin hemstad Strängnäs.

Tisdagen den 11 maj, 2010 gjorde sjuttio PB-bröder och Kärälskeliga en fantastiskt välplanerad och intressant bussutflykt från Stockholm till Mälsåkers Slott, Strängnäs, Skottvångs Gruva och Taxinge Slott.

Som hade utlovats i inbjudan var det strålande soligt och varmt väder. Deltagarna fick också strax efter avfärden varsin kasse med vuxengodis, som alla livligt uppskattade.

På Mälsåkers Slott, Bertas Café, fick vi njuta av kaffe med ost- och skinksmörgås – följt av en sakkunnig visning av det gamla barockslottet.

Vi for vidare till Strängnäs där den lokale PB-Brodern Mårten Levin initierat visade oss runt i den gamla trästaden och i domkyrkan. En välsmakande kalvfärslunch intogs på anrika Ulvhälls Herrgård i Strängnäs.

Färden fortsatte till Skottvångs Gruva där tidstrogna aktörer berättade om hur det gick till när man bröt malm på 1500-talet. Det var innan dynamiten uppfanns av Alfred Nobel. Hårt och slitigt.

Utflykten avslutades på Taxinge Slott, som är känt för sina frestande konditorskapelser. I slottsboden fanns det också godbitar fast av annat slag.

Vårutflykten avslutades i den ljumma vårkvällen på Cityterminalen. Alla deltagare var mycket nöjda och belåtna och ett jättestort tack går till PB-Brodern Thord Sjöberg och hans Kärälskeliga Cia, som höll i arrangemangen från start till mål. Tusen tack!

För deltagarna
Lars och Ingrid Jonsteg

Julbord på Kastellet

Även i år avnjuter PB-seniorerna sitt julbord på Waxholms Kastell. Onsdagen den 1 december kl 12.45 samlas vi på Strandvägen, kajplats 14, för ”avprickning”. M/s Cinderella I avgår 13.00. Vi anländer till Kastellet 14.00 och går direkt till bords. Beräknad återkomst c:a 17.00. Julbord och båtfärd ToR ingår i priset 550 kr/pers. Dryck betalas separat. Anmälan senast fredag 20 nov. genom inbetalning på PG 15 14 05-8. Ange ”Julbord”, namn och telefonnummer. Ansvarig för evenemanget är Claes Tottie, tel. 08-87 62 93.

Välkomna!

Tack och farväl, Broder Esso

Sven Olof Forselius ledde vårt ordenssällskap i tolv händelserika år. Att han var född i Göteborg kunde ingen ta miste på, det var hans stolthet, och detta var honom till stor hjälp i livet. ”De breda pôjkarna” i denna stad låter sig aldrig skrämmas eller imponeras av något; de går sin egen väg i livet och det gjorde även Broder Esso.

Som ung visste han ingenting om Par Bricole. Han ägnade sin gryende kraft åt tennis – enligt expertisen hade han varit självskriven i Sveriges Davis Cuplag om Sven Davidson och Lennart Bergelin inte råkat vara samtida. Så småningom övergick han till golf, en sport han skulle utöva tills orken tröt.

Efter handelsexamen i Göteborg och reservofficersutbildning vid KA 4 flyttade han till Stockholm och gifte sig här med sin älskade hustru Karin. Yrkesmässigt var han först anställd på Åtvidabergs industrier, sedan på Törnbloms annonsbyrå och Remington innan han började arbeta på Frimärkshuset, där han med tiden blev VD.

När Frimärkshuset avvecklades köpte han ut tidningen Nordisk Filateli och utgav den i 17 år, som alltid stödd av sin hustru. Under senare delen av sitt liv skrev och utgav han en rad böcker, bland annat ”Promenad i Stolta Stad” och ”Den Gula Ankungen” (om det sällsynta Tre Skilling Banco-frimärkets märkliga öden).

I Par Bricole blev han ledamot år 1965. ”Jag kunde varken spela något instrument eller sjunga tillräckligt bra, alltså satsade jag på teatern”, brukade han säga. Den Bacchanaliska Theatern gav honom chansen att kreera rollen som Gustav III i ett spex, men det blev mindre lyckat. Enligt sina egna uppgifter var han ”den sämste Gustav III som någonsin beträtt en teaterscen”. Det uttalandet bör kanske tas med en nypa salt; Esso Forselius var aldrig pigg på att framhålla sig själv.

Att han ägde en organisatorisk talang utöver det vanliga blev så småningom alltmer uppenbart. Efter att i tur och ordning ha varit Ceremonimästare, General-Ceremonimästare och Stor-Ceremonimästare valdes han till Storkansler och snart därefter till Deputerad Stormästare. På Barbaradagen 1995 blev han slutligen Stormästare.

Företrädaren Hans Kjellgren hade då styrt Par Bricole praktiskt taget enväldigt i 20 år. Att efterträda denne levande legend kan inte ha varit odelat angenämt, men Esso gjorde det med rak rygg. ”Jag kunde bara vara mig själv och hoppas att det skulle räcka”.

Oron efter Hans Kjellgrens avgång, i den mån en sådan fanns, lade sig snabbt. Inom kort hade Esso Forselius alla tömmar i sin hand och styrde Par Bricole till allmän belåtenhet. Diskret men effektivt såg han till att samtliga kuggar var väloljade i det bricolistiska maskineriet, till synes utan ansträngning. Esso var en född ledare och blomstrade i sin roll, vilken han spelade fulländat.

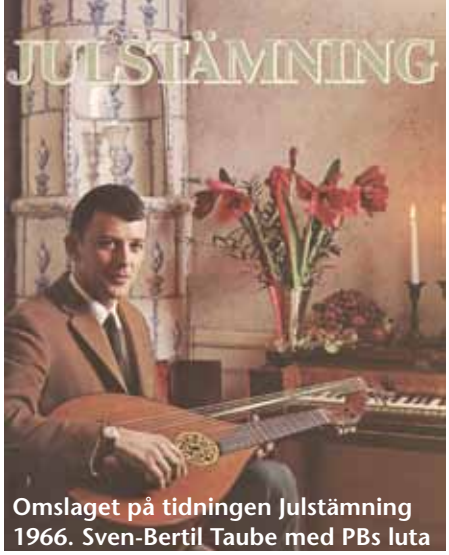
En dag måste tyvärr också Esso Forselius avgå, vilket skedde på Barbaradagen 2007. En storslagen ceremoni följdes av en lika magnifik middag och så var epoken Esso förbi. Självfallet hoppades vi att länge se honom ibland oss som aktad emeritus, men ödet ville annorlunda.

På våren 2008 fick Esso Forselius ett chockbesked av sin läkare: han hade fått cancer. Tumören avlägsnades, men efter en tid återkom sjukdomen på andra ställen och spreds snabbt. I början av juli 2010 dukade Esso under efter en lång och heroisk kamp utan att för ett ögonblick svikta eller visa någon svaghet.

Vid jordfästningen i Storkyrkan var alla gamla vänner i Par Bricole på plats samt många många andra. Defileringen förbi kistan tog närmare en timme, musiken och körsången ljöd vackrare än någonsin; ett värdigt farväl av en avhållen Stormästare emeritus – och vän.

Vila i frid, käre Esso, heder och tack!
Vi får troligen aldrig se Din like igen.

Martin Stugart

Omslaget på tidningen Julstämning 1966. Sven-Bertil Taube med PBs luta i Bellmans rum. Foto: Erich Conard.

Par Bricoles luta

PBs luta har kanske haft sin plats på vinden i vårt Stamhus ända sedan vi "flyttade in". Måhända inte den bästa miljön för ett ömtåligt instrument, men nu är det där den har sitt hem. Två gånger har den renoverats – senast nu i år på initiativ av PBs Lekare. Det är PB-brodern, gitarr- och lutekvilibristen, sångaren, instrumentmakaren, mm, Christer Ruteskog som utfört arbetet. Här berättar han om vårt instrument och något om renoveringsarbetet. Detta är en förkortad version, den oredigerade finns på en tavla på väggen bredvid lutan.

Lutan av Alfred Brock, nr 877, var färdig för leverans och hämtades hos Brock den 31 januari 1935. Grosshandlare Ernst F. Söderberg, bror till dåvarande Stor-Mästaren i Par Bricole, beställde och inköpte instrumentet och donerade det till sällskapet.

Brock avled på hösten samma år och lutan är från den tid då han byggde sina bästa instrument. Den har vacker, tät flammig lönn i sarg och botten, rödbok i hals och utvald gran i locket. Rosetten i lönn har Par Bricoles initialer.

Lutan har sannolikt förvarats i Stamhuset sedan slutet av 1930-talet då renoveringen av huset var klar, och har använts vid många olika sammanhang av sjungande bricolister under åren.

Förslitningsdetaljer kan dock avslöja att den inte varit alltför mycket spelad. Men den har under tiden ändå farit illa och vid mitten av 1960-talet var bland annat locket sprucket på ett flertal ställen.

1974 lämnades lutan till gitarr/lutbyggaren Bo Wretling för renovering.

Renoveringen 2010

Vid renoveringen 2010 har stallet delvis limmats om och de träskruvar som ursprungligen satt som förstärkning är nu utbytta mot genomgående 3mm skruv med bricka och mutter på insidan vilket ger en förstärkning som inte belastar andra delar. Problemet med träskruven är att den inte håller kvar stallet i längden och eftersom den är konisk drar den ofta sönder locket bakom stallet.

Den långa sprickan på bassidan var komplicerad. Lutan fick ligga nedstämd ett tag för att se om felvridningen i locket skulle gå tillbaka vilket den bara gjorde delvis. Vridningen i locket går inte att helt komma ifrån, och kan i värsta fall utgöra en framtida brottanvisning. Sprickan behövde limmas mot den bakre balken som den släppt ifrån men att lätta på locket skulle innebära risk för nya sargskador och det är dessutom en omfattande och svår åtgärd. Jag valde därför att använda en utvändig tving eftersom det är mycket svårt att hitta en tving som är tillräckligt lång för invändig sammanpressning. Men eftersom botten på lutan är välvd kan man inte sätta en tving över sprickan/skadan och dra åt. Tvingen sitter inte säkert och risken att botten spricker är stor.

Metoden att kunna använda en yttre tving var ändå att föredra men det krävdes konstruktion av ett specialanhåll i kraftig kork som utjämnade belastningen av tvingen och samtidigt kunde få densamma att sitta kvar. Limningen av locket mot den balk som det invändigt släppt ifrån gick sedan bra. En inre förstärkning kompletterade limning och reparation.

Därefter har mer kosmetiska skador fått en översyn. I försök att återge locket lite grand av sin originalfärg, har det lackats med shellack, vilket Brock använde. Locket har nu en lätt gulbrun valör och mer av originalfärg.

Strängar

Beträffande strängar och stämning är värt att säga att Brocks lutor oftast hade sk "Brockstämning" vilket innebar att den stämdes i Eb – inte i E. Det minskar strängtrycket och gör instrumentet lite mer lättspelt. Min rekommendation är således att man följer det och alltid stämmer lutan en halv ton lägre.

Lutans strängar byttes för några år sedan och originalsträngarna från 1930-talet ersattes med "Swedtone" som egentligen är Levinsträngar. De sex högsta strängarna av Swedtone är för det mesta acceptabla men basarna har låg kvalité. Idag finns dock inte många andra alternativ. Lutsträngar av den här typen har en begränsad marknad. Originalsträngar från 1930-talet är dessutom mycket sällsynta och näst intill omöjliga att hitta idag.

Ännu i utmärkt skick

Sammanfattningsvis är lutan, trots ett antal reparationer av gamla skador, fortfarande i utmärkt skick. Halsen, som ofta är Brocklutans akilleshäl, är förhållandevis rak och i bra kondition. De många lagningarna av lockets sprickor påverkar inte ljudkvalitén nämnvärt.

Det är en förhoppning att Mäster Brocks luta ska fortsätta att klinga under många år ännu vid sammankomster i den bricolistiska anda som är tradition i Par Bricole.

Guldsmedshyttan, augusti 2010
Christer Ruteskog

Inbjudan
Grad VIII
utsänds separat*

inbjuder Dig käre B

BARBA

Söndagen den 5

i den vackra och stilfulla Vinterträ

Program

14.50	Platserna intagna i Vinterträdgården
15.00	Musiken spelar upp och Högtidskapitlet börjar
16.50	Kapitlet avslutas och barerna öppnar i Spegelsalen
17.15	Minispex i Spegelsalen
18.30	Måltidskalaset i Vinterträdgården inleds
22.30	Måltidskalaset avslutas och PB Puben öppnas
00.00	Barbaradagen avslutas

Klädsel

Högtidsdräkt med vit väst och gradband, PBs medaljer och andra utmärkelser samt efter egen önskan officiella utmärkelser.

Varmt Välkomna!

Tim Bowden
General-Ceremonimästare

*) Grad VIII ges i Stamhuset onsdagen den 1 dec. De nyantagne Guvernörerna dubbas vid Barbarakapitlet. Grad V ges tisdagen den 30 no

SÄLLSKAPET

Bror till att fira årets

RADAG

december 2010

dgården å Grand Hôtel, Stockholm

Inbjudan
Grad V
utsänds separat*

Meny

Krämig blomkålssoppa med tartar på rökt lax och dill

Ugnstekt Knäredskyckling med terrin på gåslever och fikon
serveras med potatisgalette, timjansky samt ragu på
Karl Johansvamp, sojabönor och butternutsquash

Vanilj- och halloncheesecake med havtornssorbet

Öl (3,5%) / Mineralvatten
Milton Park Shiraz 2008, South Eastern Australia, 2 glas
Kaffe och punsch

Anmälan

Priset för Måltidskalaset är 1180 kronor. Härutöver kan Bröderna efter eget önskemål inhandla snaps, dessertvin och avec på plats. Bindande anmälan görs genom inbetalning till PBs PlusGiro 15 14 05-8 på så sätt att inbetalningen är registrerad senast måndag den 15 november (glöm inte att ange namn och grad).

ov i Stamhuset. Till gradgivningen hör i båda fallen närvaro vid Barbarakapitlet den 5 december.

Vår teaterbitne greve von Fersen

Carl Reinhold von Fersen är en av de minst kända medlemmarna av den grevliga familjen, men i Par Bricole var han desto mer betydelsefull. Tack vare sitt grevliga namn drog han till sig massor av högättade svenskar till det nybildade ordenssamfundet. Hans medlemskap var tecknet på att man i Par Bricole förstod att ha roligt på en hög nivå, ett rykte vi sedan dess försökt leva upp till.

Den grevliga familjen von Fersen, adlad år 1719, har satt outplånliga spår i Sveriges historia. Stamfadern Hans von Fersen (1683-1736) stred som general vid Karl XII:s sida och anslöt sig tidigt efter fredsslutet (också det inträffade år 1719) till hattpartiet. Det var Sveriges första oppositionsparti, hätskt antiryskt och revanschistiskt. Hans von Fersens yngste son Fredrik Axel (1719-94) var detta partis ordförande i många år och fungerade även som Sveriges statsminister på 1750- och 60-talet. Fredrik Axel von Fersen var en mästare på att ena stridiga viljor och hitta acceptabla kompromisser. Med tiden blev han totalt oumbärlig, en som alla utan undantag vände sig till för att få igenom sina förslag. Mutor var flitigt förekommande. Statsministerns makt och förmögenhet växte oavlåtligt.

Av ett annat kynne

Hans von Fersens äldste son, Carl Reinhold (1718-78), hade ett helt annat kynne. Medan Fredrik Axel hade politiken som sin livsluft var Carl Reinhold minst lika förtjust i trevligt sällskapsliv, vackra kvinnor, dignande bord och alla former av teater. Som lidelsefull teaterentusiast kom Carl Reinhold von Fersen att tillhöra Gustaf III:s innersta krets. De två förblev förtrogna vänner i alla år. En annan av Carl Reinholds vänner (han hade otroligt många!) var Par Bricoles stiftare Olof Kexél, Kungl. Teaterns sekreterare. När PB stiftades år 1779 var Carl Reinhold redan väl förtrogen med sällskapet. Vid den allra första Barbarafesten samma år dubbades han till guvernör, sällskapets dåvarande högsta grad.

Operahuset (Kungl. Teatern) år 1782.

Carl Reinhold von Fersen var son till Hans von Fersen och Eleonora Margareta Wachtmeister af Mälsåker. Tack vare sin höga börd kom han att få praktiskt taget allt av materiellt värde i livet till skänks. Efter studentexamen i Uppsala reste han till Frankrike, värl-

Nu börjas det!

Het tradjazz på Grad III. Och nu senast: Genuin 50-talsrock vid Grad I... I pressläggningens sista minut förmedlar vi med dessa bilder Brödernas tack till Arbetsgradernas ledning och till de nu senast medverkande musikerna, nedan fr v: Henrik Mickos, Björn Grenholm, Christer Alexandersson, Fredrik Tillman och Magnus Bjurberg samt overst t. h. Martin Ehntorp.

Foto: Sven Elliot

dens dåvarande centrum, och fick där sin militära utbildning. Tanken var säkert att han skulle följa sin far i spåren på ärans fält men så blev det inte. Han hade helt andra planer för sin framtid.

Medan lillebror Fredrik Axel steg allt högre i den militära hierarkin för att sluta som fältmarskalk intog Carl Fredrik von Fersen sin rättmätiga plats som släktens huvudman vid Adolf Fredriks hov. Tack vare sitt trevliga sätt parat med sin kraftfulla, naturliga furstlighet fängslade han alla i sin omkrets, inte minst kvinnorna. Vid hovet hade han kunnat bli vad som helst men valde att bli överhovjägmästare. Detta gav honom mycket fritid, vilken han till största delen ägnade Stockholms teatervärld. Så snart Gustaf III inrättat en svensk teaterscen år 1776 i Stora Bollhusets lokaler i Stockholm (högt upp i Slottsbacken) blev Carl Reinhold von Fersen en av teaterns främsta drivande krafter. År 1780 utnämndes han till Kungl. Teaterns direktör och förblev i denna position till sin död sex år senare.

Lyckligt gift

Privat var Carl Reinhold von Fersen lyckligt gift med en av Sveriges vackraste kvinnor, Charlotte (Lotta) Sparre. De förmäldes år 1748, samma år som Carl Reinholds mor dog. Han fick då ärva hennes palats vid Blasieholmstorg 8, vilket innebar att de som nygifta kunde flytta in i en av Stockholms mest ståndsmässiga hus. Där föddes alla deras fem döttrar, Ulla (f.1750), Sophia (f. 1751), Augusta (f. 1754), Charlotte (f. 1756) och Eva Helena (f. 1759). Ulla och Augusta von Fersen skulle med åren bli kända som två av de tre s k ”gracerna” vid Gustaf III:s hov – den tredje var Lovisa Meijerfelt. Ulla, gift von Höpken, hade en långvarig affär med prins Fredrik Adolf medan Augusta, gift Löwenhielm, umgicks nära prins Carl. Alla vid hovet utan undantag skvallrade om detta.

En av Carl Reinhold von Fersens döttrar blev en gång tillfrågad om vad hon tyckte om frimurarorden. Hennes svar ger i blixtbelysning en bild av skillnaden mellan bröderna von Fersen: ”Jag kan omöjligt tro att den är särskilt märkvärdig. Om den haft något viktigt för sig hade min farbror suttit i styrelsen och hade man haft roligt där skulle min far ha varit medlem”. Roligt hade man i gengäld desto mer i Par Bricole! Carl Reinhold von Fersen skrevs in i rullorna som nr 9. Av allt att döma gjorde han aldrig något väsen av sig, men hans blotta namn drog till sig andra ledamöter från samhällets översta skikt. Där Carl Reinhold von Fersen var ville också de vara.

Avled oväntat

Den 7 maj 1786 avled Carl Reinhold von Fersen lika hastigt som oväntat. In i det sista hade han fullgjort sina ämbetsplikter på dagarna och varit på glada tillställningar på kvällarna utan att någon lagt märke till tecken på ohälsa. Själv nämnde han givetvis inte ett ord om saken. Vid sin död var han nyss fyllda 70 år, en ganska aktningsvärd ålder på 1700-talet. Han efterlämnade minnet av en man som i hela sitt liv höll sig undan från politik och partistridigheter; de utkämpade hans lillebror mycket skickligare. Själv nöjde han sig med att ha roligt och bidra till teaterlivets utveckling och förbättrade anseende i Sverige.

Par Bricoles ceremonimästare Claes Gartz höll minnestalet över Carl Reinhold von Fersen och hyllade honom som en ”älskvärd och munter medlem i det nya ordenssamfundet”. Det är ganska svävande ord som röjer en avlägsen bekantskap. Gustaf III talade betydligt varmare om sin gamle vän i det Serafimerordenskapitel som hölls på Stockholms slott två år efter grevens död: ”Han blev hastigt från våra ögon ryckt, men de livliga avbilder han lämnat, prydnader för mitt hov, prydnader för deras kön, vilka trösta dess vördnadsvärda maka, uppliva ständigt denna riddares minne hos alla dem som äro nog lyckliga att känna värdet av förstånd förenat med behaglighet”.

Martin Stugart

PB-kontakten

i

Det Lysande Sällskapet
PAR BRICOLE

- *Gruppen som inte lämnar någonting åt slumpen!*
- *Vi kontaktar bröder som saknas på våra aktiviteter.*
- *Vi finns tillgängliga för bröder som känner sig ensamma eller behöver hjälp i någon form.*

Välkommen att kontakta någon av oss:

Nils B Ericsson	0704-92 21 34	Gunnar Rehnberg	08-751 89 89
Curt Dahlin	0705-68 68 84	Terje Rydén	08-711 78 46
Lars Larsson	0708-35 88 52	Niclas Wallin	0708-44 08 21
Hans Lauenstein	0707-44 82 22	Lars Skoglund	0703-78 15 08
Claes-Henrik Munck af Fulkila	08-760 45 28	Per-Olof Wasberg	070-15 900 15
		Lars-T:son Åkerblom	070-586 33 04

Bricolistiska Sällskapet i Örebro inbjuder till Höstkalas

lördagen den 13 november med sedvanlig hyllning av Cajsa Warg i Wadköping. Sammankomst och kalas å Margareta Festvåning.
Canapé med krossade räkor, färskrökt lax och löjrom inkl en lättöl
Fläskfilé med kantareller, potatisgratäng och svartvinbärsgelé, inkl. ett glas vin
Kaffe- & chokladmousse med mandelflarn
Kaffe eller thé.

Kontakt: marcus.willen@spray.se (ordf.)
Mer info på: www.bricolistiska.se
Anmälan till punschceremonin och kalaset sker genom inbetalning av 355 kr till Sällskapets bankgiro 5825-7981 senast den 5 november.

Lysande bal med 850 gäster när Borås PB firade 150 år

Lördagen den 18 september firades en STOR bemärkelsedag i Borås: Stadens mest betydande Sällskap firade sin 150-årsdag. Det Lysande Sällskapet Borås Par Bricole har inte mindre än 750 medlemmar – i en stad med 64 tusen innevånare!

Bland kalasets 850 gäster fanns många tillresta från övriga PB-loger i landet, ävensom företrädare för Staden och höga representanter från andra Loger och Sällskap i Borås: ***”Det särklassigt största och festligaste frackkalaset i stan”***.

Från Moderlogen var vi 32 stycken. Utöver dem som kom inom skotthåll för EVOE-redaktörens kamera deltog Börje Flodin, Kjell och Mona Hallén, Olof Holm och Lisbeth Svengren-Holm, Ove & Solweig Palbring, Karl-Henrik och Suzanne Tour samt Göran och Margareta Wåström.

Övre bilden t.v.: De tre Styrande i Borås PB, DStM Lars Wettéus, StK Bernth Höglund och StM Bengt I. Johansson tar emot Moderlogens jubileumsgåva, Den Gyllene Lampan från våra Styrande DSM Roland Berg, SM Åke Pilotti och DSM Nils B Ericsson. Ovan t.h.: Elisabeth och Dagobert Billsten. Ovan: Per och Berit Kullander, Jutta och Per Welin, Harald Iversen och Marie-Louise Söderhielm, samt Anki Holst. Bilderna nedan: 1. Monica och Curt Dahlin, 2. Janne Skårstedt (klädsamt beskuren) tillsammans med Anna-Lena och Anders Holm samt 3. Harriet och Lars Björneheim.

PB ★★★★

Kallar härmed till

Riddarekapitel

vilket gives i Par Bricoles Stamhus, Urvädersgränd 3 i Stockholm
Lördagen den 5 februari klockan 16.00
Officierande samlas klockan 15.00
Recipiender samlas klockan 15.30

Måltidskalas

Efter det högtidliga Riddarekapitlet begås gemensamt Måltidskalas med start klockan 18.00 på Sällskapet, Arsenalsgatan 7.

Meny & pris Priset för måltidskalaset är 540 kronor och inkluderar tonfiskpastrami med parmesandressing och örtsallad med öl/mineralvatten, ört- och citronmarinerad kalvschnitzel med potatiskaka, vinägerkokt lök och kalvsky med vin samt kaffe med petit fours. Härutöver kan Bröderna efter eget önskemål köpa biljetter för snaps, 40 kr/st och avec, 60 kr/st på Sällskapet.

Anmälan Bindande anmälan görs genom inbetalning till PB:s plusgiro 15 14 05-8 på så sätt att inbetalningen är registrerad senast torsdagen den 27 januari 2010 (OBS! glöm inte att ange namn och grad). Inbetalningskort bifogas detta utskick.

Klädsel Högtidsdräkt med svart väst.

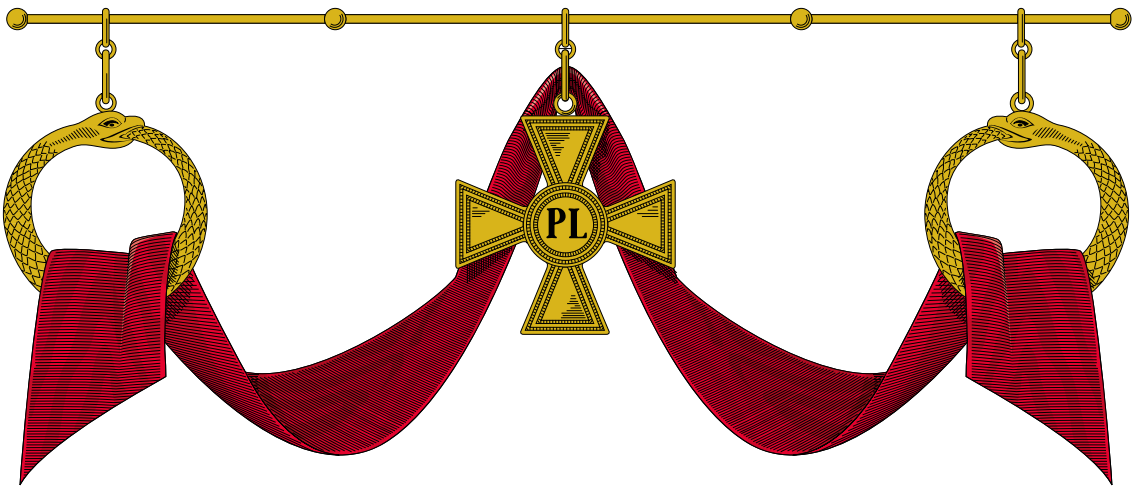
Observera! Vi ser gärna en välfylld Riddarsal, men högst 50 personer får samtidigt vistas i Stamhuset. Anmäl därför till Kansliet om Bror önskar delta i Kapitlet klockan 16.00. Först till kvarn gäller, 08-640 22 29 eller e-post sthlm@parbricole.se.

Obligatorisk prövning för recipienderna

Obligatorisk prövning till denna grad äger rum i Stamhuset onsdagen den 2 februari klockan 19.00.
Klädsel vid prövningen: Vardagsdräkt och gradhalsband.

Varmt och Broderligen välkomna!

Åke Pino Pilotti
Stor-Mästare

Ett helt nyskrivet spex för PB av br Simon Bonnevier.

I mitten av 1700-talet lever Sverige i den nya friheten då näringsliv och vetenskap florerar i nyttotänkandets tidevarv. Allt är dock inte frid och fröjd i Svea Rike. En preussisk drottning vill återinföra enväldet, en huvudlös riksdag är osäker på om den klär bäst i hattar eller mössor och ingen vet egentligen vad den ryska posten levererar. Kultur och vitterhet lider under kunskapstörstens ok - och vad är egentligen nyttan med potatis?
Allt detta och lite till kanske inte reds ut i DBT:s spex 2011, men har du råd att chansa?

Fredag 11/3 kl. 19.00 • Söndag 13/3 kl. 16.00
Onsdag 16/3 kl. 19.00
Fredag 18/3 kl. 19.00 • Lördag 19/3 kl. 16.00

Biljetter à 200 kr inklusive program beställs enklast på www.pbteater.se.
Du som saknar Internet kan beställa dina biljetter på 0704-12 57 17